

bojazen, da bi bili stroški uvedbe in delovanja dodatnega sistema trgovanja višji kot prihranek, dosežen s takšnim sistemom. Poleg visokih administrativnih stroškov bi bilo tudi pravično razdeljevanje certifikatov še težje kot pri trgovanju z emisijami (vprašanje 15);

2.21 **zahteva** dodatne investicije v izgradnjo lokalnega javnega potniškega prometa in železniške infrastrukture. Zmanjšanje avtomobilskega prometa lahko dolgoročno pričakujemo samo, če bodo imeli posamezniki potniki (vozniki avtomobilov) na voljo primerne alternative; v tej povezavi **pozdravlja** dejstvo, da Evropska komisija lokalni in regionalni ravni priznava pravico do samoodločanja pri izvajanju storitev splošnega pomena, kot je to navedeno v predlogu uredbe Komisije o storitvah javnega potniškega cestnega in železniškega prometa. S tem se lokalnim in regionalnim oblastem

priznava njihov pomen pri zagotavljanju lokalnega javnega potniškega prometa;

2.22 **poziva** Komisijo, da tudi industrijo zadolži za pripravo različnih ukrepov, s katerimi bi pospešila znižanje maloprodajnih cen za energetske učinkovite naprave in tehnologije za obnovljive vire energije; **se strinja** z mnenjem Evropskega parlamenta, da so bila dosežena omembe vredna znižanja stroškov v zadnjih letih, vendar se morajo stroški nižati še naprej, saj bodo ukrepi za povečanje energetske učinkovitosti le na ta način privlačni za javnost;

2.23 **meni**, da se je EU **dolžna** — z vidika razmeroma visokih okoljskih standardov, ki veljajo v Evropi — v STO pogajati za tarifne ali netarifne ugodnosti za energetske učinkovite proizvode.

V Bruslju, 16. februarja 2006

Predsednik
Odbora regij
Michel DELEBARRE

Mnenje Odbora regij o Sporočilu Komisije Svetu o evropskih politikah, ki zadevajo mlade o obravnavi skrbi mladih v Evropi– izvajanje Evropskega pakta za mlade in spodbujanje dejavnega državljanstva

(2006/C 192/04)

ODBOR REGIJ je

ob upoštevanju Sporočila Komisije Svetu o evropskih politikah, ki zadevajo mlade: o obravnavi skrbi mladih v Evropi — izvajanje Evropskega pakta za mlade in spodbujanje dejavnega državljanstva (KOM(2005) 206 končno);

ob upoštevanju sklepa Evropske komisije z dne 30. maja 2005, da se v skladu s členom 265 (1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti z Odborom posvetuje o tej temi;

ob upoštevanju sklepa svojega predsednika z dne 25. julija 2005, da komisijo za kulturo in izobraževanje zadolži za oblikovanje mnenja o tej temi;

ob upoštevanju Evropskega pakta za mlade (zaključki predsedstva Evropskega sveta v Bruslju (22. and 23. marca 2005) 7619/05 dodatek 1);

ob upoštevanju svojega mnenja o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta — ustanovitev programa *Mladina v akciji* za obdobje 2007-2013 ⁽¹⁾ (CdR 270/2004 fin) ⁽²⁾;

ob upoštevanju svojega mnenja o sporočilu Komisije Svetu o posledičnih ukrepih k beli knjigi *Nova spodbuda za evropsko mladino — Predlog za skupne cilje na področju prostovoljnih dejavnosti mladih* in o sporočilu

⁽¹⁾ KOM(2004) 471 končno

⁽²⁾ UL C 71 z dne 22.3.2005, str. 34

Komisije Svetu o posledičnih ukrepih k beli knjigi *Nova spodbuda za evropsko mladino- Predlog za skupne cilje za boljše razumevanje in poznavanje mladine* ⁽³⁾ (CdR 192/2004 fin) ⁽⁴⁾;

ob upoštevanju svojega mnenja o sporočilu Komisije Svetu o posledičnih ukrepih k beli knjigi *Nova spodbuda za evropsko mladino — Predlog za skupne cilje na področju sodelovanja in informiranja mladih, kot odgovor na resolucijo Sveta 27. junija 2002, ki zadeva okvir evropskega sodelovanja na področju mladine* ⁽⁵⁾ (CdR 309/2003 fin) ⁽⁶⁾;

ob upoštevanju svojega mnenja o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o *Enotnem okviru za preglednost kvalifikacij in usposobljenosti (Europass)* ⁽⁷⁾ (CdR 307/2003 fin) ⁽⁸⁾;

ob upoštevanju osnutka mnenja (CdR 253/2005 rev. 2), ki ga je komisija za kulturo in izobraževanje sprejela 7. decembra 2005 (poročevalec: **g. Roberto Pella**, član občinskega sveta Cossata (IT/ELS);

na svojem 63. plenarnem zasedanju 15. in 16. februarja 2006 (seja 16. februarja) sprejel naslednje mnenje:

1. Uvod

Odbor regij

1.1 **se seznaja** s sporočilom Komisije o evropskih politikah, ki zadevajo mlade, za uresničevanje Evropskega pakta za mlade, in pozdravlja obsežen koncept ter pojmovanje mladinske problematike kot tematike, ki je presek več področij in zadeva številna področja izvajanja politik EU;

1.2 **pozdravlja** dejstvo, da je sporočilo oblikovano s kontinuiteto glede na belo knjigo Komisije *Nova spodbuda za evropsko mladino*, na resolucijo Sveta z dne 27. junija 2002 in na paket integriranih smernic za rast in zaposlovanje, ki ga je Komisija sprejela 12. aprila 2005;

1.3 **pozdravlja** in podpira pripravljenost, da se na vseh področjih delovanja okrepijo ukrepi v korist mladine, saj so mladi neizogibno potrebna naložba v prihodnost Evrope;

1.4 **opozarja**, da je treba pri sprejemanju odločitev na vseh ravneh — na ravni EU in na nacionalni, regionalni ter lokalni ravni — aktivno delovati, da se konkretno zagotovi državljanstvo mladih v vseh političnih kontekstih evropske družbe. Zlasti je pomembno pripraviti ukrepe za izboljševanje kakovosti poklicnega, družbenega in družinskega življenja mladih, da se zanje ustvarijo razmere, potrebne za aktivno državljanstvo. Vključenost mladih je temeljni pogoj za dolgoročno konsolidacijo vključevanja in za legitimnost institucij EU v očeh evropskih državljanov.

1.5 **poudarja**, da je dejansko udeležbo mladine mogoče zagotoviti le z vključevanjem lokalnih in regionalnih ozemeljskih skupnosti, mladinskih organizacij in vseh socialnih partnerjev, ki se srečujejo s svetom mladih, v dejavnosti, ki jih namerava izvajati EU. Uspeh pobud, ki jih je začrtala Komisija, je v veliki meri odvisen od uspešnega izvajanja tega usklajevalnega procesa.

2. Uporaba odprte metode usklajevanja

2.1 Odbor **izraža željo**, da bi uporaba odprte metode usklajevanja ustrezno upoštevala vlogo lokalnih in regionalnih ozemeljskih skupnosti ter spoštovala njihove pristojnosti.

2.2 Odbor **meni**, da mora odprta metoda usklajevanja na področju politik, ki zadevajo mlade, slediti naslednjim ciljem: a) spravi mladih z mestnim življenjem, da so bolj udeleženi pri politikah, ki jih zadevajo; b) večjemu upoštevanju posebnih potreb mladih pri politikah Skupnosti in politikah na ravni posameznih držav članic. Te cilje je mogoče dosegati samo ob upoštevanju nalog, pristojnosti in znanja lokalnih in regionalnih ozemeljskih skupnosti — še posebej na področjih, ki jih obravnava v sporočilu predstavljena strategija.

2.3 Odbor zato **priporoča**, da države članice na nacionalni ravni zagotovijo udeležbo lokalnih in regionalnih ozemeljskih skupnosti pri načrtovanju, izvajanju in spremljanju politik, ki zadevajo mlade, in da Svet zagotovi udeležbo na evropski ravni.

3. Politike na področju zaposlovanja in socialnega vključevanja

3.1 Odbor pozdravlja usmeritev Komisije k politikam zaposlovanja in socialnega vključevanja mladih, ki so v veliki meri izpostavljeni tveganju brezposelnosti, kritičnih zaposlitvenih razmer in nizkih plač. Po mnenju odbora je na tem področju posebno pomembno, da se lizbonska strategija, ki predvideva več in boljših delovnih mest, izvaja v celoti.

3.2 Odbor poziva Komisijo, da predloži kvantitativne cilje glede boja proti brezposelnosti mladih (ki je zdaj na ravni EU 18-odstotna).

Za izvajanje teh politik so pristojne države članice, vendar pa so lokalne uprave v vseh državah članicah politične in administrativne enote, ki imajo nalogo snovati, razvijati in voditi procese integriranja politik dela, socialnih politik, politik vključevanja, boja proti diskriminaciji in boja proti socialnemu izključevanju.

⁽³⁾ KOM(2004) 336 končno in KOM(2004) 337 končno

⁽⁴⁾ UL C 43 z dne 18.2.2005, str. 42

⁽⁵⁾ UL C 22, 24.1.2001, str. 7, in KOM(2003) 184 končno

⁽⁶⁾ UL C 121 z dne 30.4.2004, str. 10

⁽⁷⁾ KOM(2003) 796 končno

⁽⁸⁾ UL C 121 z dne 30.4.2004, str. 10

3.3 Priprava ukrepov za novo določanje in preoblikovanje sistemov socialnega varstva na podlagi proaktivnega pristopa s ciljem, da bi povečali zaposlitvene možnosti mladih generacij in njihove udeležbe v družbenem življenju nasploh, terja korenito spremembo zornega kota pri opazovanju problemov na področju socialnega vključevanja oziroma izključevanja, če želimo celovito zajeti socialne razmere mladih. Vprašanja zaposlitve ni mogoče obravnavati ločeno od kompleksnega področja „pogojev družbene usposobljenosti“, kot so zdravje, osnovna izobrazba in okolje, ki spodbuja in neguje iniciativnost.

3.4 Akcijski programi držav članic in EU ter ukrepi strukturnih skladov sledijo v okviru evropskih strategij zaposlovanja in ukrepov za spodbujanje konkurenčnosti analognim ciljem, kar zadeva povečevanje zaposlenosti, enakopravnost in socialno kohezijo. Povečana sposobnost prilagajanja delavcev in podjetij procesom gospodarske preobrazbe in višja raven zaposljivosti delavcev sta torišče za preskušanje integriranih politik na področju mladine, ki se izvajajo, uresničujejo in vzajemno dopolnjujejo predvsem na lokalni ravni.

3.5 Odbor poziva Komisijo, da na podlagi dogovora zasnuje ukrepe, s katerimi bi spodbujali razvoj znanja, strokovnega znanja in vseh operativnih instrumentov za krepitev in kvalificiranje dela lokalnih in regionalnih uprav, še posebej:

- izmenjave podatkov, informacij, zglednih postopkov (tudi z vzpostavljanjem stalnih transnacionalnih mrež s preverljivim in učinkovitim delom);
- skupne in primerljive ukrepe usposabljanja za najpomembnejše lokalne in regionalne akterje na področju politike, ki zadeva mlade.

3.6 Ukrepi za krepitev učinkovitosti delovanja lokalnih uprav zadevajo predvsem naslednja področja:

- sisteme za spajanje ponudbe in povpraševanja;
- poti vključevanja v trg dela;
- ukrepe na področju zaposlovanja in socialnega vključevanja;
- informacijske in komunikacijske dejavnosti v zvezi z vprašanji ureditev trga dela in razvoja poklicev;
- povezovanje med sistemi poklicnega usposabljanja in svetom gospodarstva oziroma podjetij;
- spremljajoče gospodarske ukrepe za socialno vključevanje.

3.7 Položaj mladih — predvsem tistih, ki so najbolj ogroženi — je mogoče izboljšati s strategijo socialnega vključevanja, če bo na ravni EU in držav članic razvito učinkovito integriranje različnih političnih področij, na katerih so lokalne in regionalne ozemeljske skupnosti neposredno zadolžene za izvajanje. Zato bo pripravi vsake strategije socialnega vključevanja ter programa vzajemnega učenja na področju zaposlovanja koristila aktivna in neposredna udeležba različnih lokalnih in regionalnih uprav.

3.8 Ujemanje in sodelovanje različnih institucionalnih ravni bi se lahko v tem okviru osredotočilo na težave mladih pri približevanju trgu dela. Te se ne kažejo zgolj v številkah o deležu brezposelnih, temveč tudi v številkah o deležu neaktivne mladine, ki ne študira, ne dela in niti ne išče dela. Spričo dejstva, da se veliko mladih izmika tudi dolžnosti usposabljanja do starosti 18 let, je to še toliko usodnejše.

3.9 Odbor **poziva** Komisijo, da spodbudi sprejetje ustreznih ukrepov, ki bi jih vključevali v reformne programe držav članic in bi bili namenjeni zagotavljanju primerne finančne in organizacijske podpore projektom na področju podjetniške iniciativnosti mladih.

4. Izobraževanje in usposabljanje

4.1 Odbor **poudarja**, da Evropski pakt za mlade ne sme voditi niti do harmonizacije vsebine programov izobraževanja in usposabljanja na ravni EU niti do harmonizacije organizacije sistema izobraževanja in usposabljanja, saj so za ta področja v polni meri odgovorne države članice, v nekaterih primerih pa lokalne in regionalne oblasti. To je v skladu z določbami Pogodbe, ki pristojnost Komisije omejuje na razvoj „evropske razsežnosti izobraževanja“ in „izmenjave informacij in izkušenj, skupnih izobraževalnim sistemom držav članic.“

4.2 Odbor **upa**, da se bodo okrepile in izboljšale izmenjave informacij o zglednih praksah (in o uporabljenih instrumentih ter postopkih), ki so jih posamezne države članice razvile za zagotavljanje aktivne in učinkovite udeležbe lokalnih in regionalnih ozemeljskih skupnosti pri procesih prilagajanja sistemov in okvirov poklicnih kvalifikacij.

4.3 Še zlasti ni mogoče izvesti nobene morebitne pobude na področju opredelitve skupnega evropskega okvira poklicnih kvalifikacij — tudi glede nadzora in vrednotenja — brez prispevka lokalnih in regionalnih ozemeljskih skupnosti. Tem pobudam koristijo povezave in sinergije v zvezi s postopki za „kreditni transfer“ in za jamstva kakovosti, skupnimi evropskimi načeli glede ugotavljanja in priznavanja formalnega in neformalnega učenja ter *Europassa* (enotnega evropskega instrumenta za transparentnost zaključnih spričeval, izkazov in usposobljenosti).

4.4 To naj bi seveda veljalo za preskusno dobo Youthpassa v okviru Europassa, ki naj bi se po načrtih Komisije začela leta 2006. S tem v zvezi je treba predvideti primerne tehnične in gospodarske instrumente.

4.5 Analogen postopek bi bilo treba uporabiti pri dejavnostih, ki jih predlaga Komisija in s katerimi naj bi po eni strani države članice pozvali k temu, da v okviru posodabljanja upravnih organov za zaposlovanje zagotavljajo več transparentnosti in več informacij o možnostih zaposlovanja in usposabljanja, da bi tako spodbujali mobilnost, po drugi strani pa bi

morale države članice odpravljati ovire za mobilnost. S tem v zvezi bi lahko bi lahko tudi pri vrednotenju in uresničevanju pobud, kot so Evropski prostovoljci, vzpostavitev informacijskih portalov, kot so EURES (evropski portal za zaposlitveno mobilnost) in PLOTEUS (Portal o možnostih izobraževanja po Evropi), bolje izpolnjevali potrebe mladih z upoštevanjem mnenj in predlogov lokalnih ozemeljskih skupnosti.

4.6 Potrebno usklajevanje nacionalnih sistemov usposabljanja za optimalno zagotavljanje prometa oseb in razvoj lokalnih sistemov je mogoče spodbujati tudi s krepitvijo izmenjave znanja in zglednih postopkov. Prizadevanja različnih držav članic v smislu vzpostavljanja primerljivega okvira potrjevanja neformalnega in priložnostnega učenja je še zlasti mogoče pospeševati s skupnostno podporo transnacionalnemu dialogu in s čezmejnimi sodelovanjem.

4.7 Nadaljnji razvoj nalog univerz kot prostorov izmenjave znanja in kulture evropske mladine je treba podpirati s tesnim sodelovanjem med institucijami EU in lokalnimi ter regionalnimi ozemeljskimi skupnostmi. To bi bilo treba dosegati tudi z močnejšo zasidranostjo univerz v lokalno okolje in tako, da bi univerze globlje ter občeveljavneje sprejemale načela, metode in stile partnerstva.

5. Mobilnost

5.1 Odbor regij **pozdravlja** popolno usmeritev dokumenta Komisije k politikam Skupnosti glede svobodnega pretoka oseb in mobilnosti študentov, inštruktorjev ter oseb, ki se usposabljaajo, še posebej mladine.

5.2 Zato odbor v polni meri **podpira** stališča Komisije glede mobilnosti mladih v Evropi, tako pri usposabljanju kot pri zaposlovanju

5.3 Odbor **poziva** evropske institucije, da z namenom poglobljanja znanj o Evropi in njenih mehanizmov delovanja ter z namenom vključevanja mladih v politično dogajanje pripravi politični program za mladino po zgledu modela Združenih narodov, s pomočjo katerega bi učenci v nadaljnjem dopolnilnem izobraževanju in študenti na univerzah lahko v obliki pravega simulatorja sodelovali v delu evropskih institucij (plenarnih zasedanjih Evropskega parlamenta, zasedanjih Sveta itd.).

5.4 Mobilnost mladih se danes ne omejuje več na mobilnost znotraj EU, temveč vse bolj zadeva tudi države, ki niso članice EU. Odbor **upa**, da bo prišlo do tesnejšega sodelovanja med Komisijo, državami članicami in lokalnimi ozemeljskimi skupnostmi, tudi zaradi spodbujanja vključevanja mladih v službe prostovoljcev in v mednarodno solidarnost. Ustrezno pozornost je treba namenjati čezmejni mobilnosti: današnje evropsko prebivalstvo vključuje pomembne manjšine z obmejnih območij, na katerih je treba spodbujati mobilnost in razvijati stike. V istem razvojnem prostoru delujoče mreže nevladnih organizacij različnih držav članic ponujajo v tem okviru možnost prekušanja podpornih akcij za pospeševanje sinergij lokalnih, nacionalnih in evropske ravni.

5.5 Odbor Komisiji in državam članicam **priporoča**, da pospešujejo krepitev programov posameznih držav članic na področju učenja tujih jezikov, da bi bili mladi delavci lahko udeleženi pri mobilnosti znotraj EU.

6. Usklajevanje poklicnega in družinskega življenja

6.1 Odbor regij **poudarja** avtonomijo držav članic pri oblikovanju politike in metod za spodbujanje usklajevanja med poklicnim in družinskim življenjem.

6.2 Tudi v tem primeru bi moral biti prispevek Komisije usmerjen k temu, da krepí možnosti za prevzemanje in za *mainstreaming* zakladnice informacij, znanj in izkušenj lokalnih in regionalnih ozemeljskih skupnosti, in sicer tako na področjih, ki jih omenja Komisija, kot tudi na področju uveljavljanja enakopravnosti med generacijami.

7. Udeležba in ukrepi za krepitev aktivnega državljanstva mladine

7.1 Po mnenju Komisije bi morala Komisija na področju politike, ki zadeva mlade, izpeljati odločne in čim učinkovitejše ukrepe za dialog in usklajevanje z mladino glede programov in pobud, ki jih snuje Komisija, pri čemer bi morali preskušati tudi inovativne metode.

7.2 Občinam ali regijam — ki so, odvisno od ozemeljske strukture vsake posamezne države članice, državljanom najbližje institucije in prvi neposredni sogovornik mladine pri vprašanih vključevanja v politična, družbena in gospodarska dogajanja — mora biti v tem procesu omogočeno, da v polni meri in učinkovito izvajajo vlogo, ki jim pripada. Proces posvetovanja z lokalnimi upravami bi moralo spremljati sprejemanje ukrepov z naslednjimi cilji:

- krepitvijo izmenjave izkušenj med tistimi, ki odločajo, in nosilci funkcij v politiki, ki zadeva mlade, na lokalni ravni, tudi zaradi olajševanja vzajemnega razumevanja;
- pospeševanjem vzpostavljanja stabilnih mrež, izmenjave in širjenja zglednih postopkov ter vzajemne podpore pri posodabljanju strategij, postopkov in instrumentov za pospeševanje udeležbe mladih. S transnacionalnim dialogom je mogoče krepiti in stabilizirati izkušnje; tako je mogoče zmanjšati tveganje, da bodo predčasno razvođenele.
- ustvarjanjem mehanizmov in instrumentov udeležbe, ki naj olajšujejo pobude mladih in jim omogočajo vključevanje v akcije in projekte, za katere so sami dali pobudo.

Transnacionalni dialog „krepi“ in utrjuje izkušnje ter zmanjšuje tveganje, da bi se prezgodaj razvođenele.

7.3 Odbor meni, da morajo države članice sprožiti kampanje za udeležbo in za izvajanje državljanstva ter v okviru šolskih programov in programov usposabljanja spodbujati ozaveščenost o odgovornostih, ki jih mora prevzemati vsak posameznik v demokratični družbi in posebej v svoji skupnosti. V tem smislu so šole in učni centri sekundarnega izobraževanja pomemben prostor za udeležbo mladih in za učenje demokracije.

7.4 Odbor **upa**, da bodo pospeševali izmenjavo dobrih praks o oblikah udeležbe mladih na lokalni ravni odločanja in pobude za pospeševanje mobilnosti ter znanja o različnih oblikah občinske uprave z namenom zavestnejše udeležbe v političnem življenju.

7.5 Odbor poziva regionalne in lokalne oblasti, da spodbujajo izkušnje, kot so "nasveti mladih", ki bodo ne le mehanizem ali način udeležbe mladih in dialoga z njimi, temveč tudi dejanska oblika usposabljanja za dejavno državljanstvo.

7.6 Komisija pa mora — za podporo procesov lokalne udeležbe in aktivnega državljanstva s pomočjo transnacionalnega dialoga — podpirati skupno pripravo konkretnih meril in vsebin v zvezi s cilji udeležbe: kakšne postopke je treba uporabiti, kakšen naj bo obseg in koga je treba vključiti?

7.7 Da bi preprečili ali zmanjšali tveganje, da bi v procesih posvetovanja in udeležbe favorizirali samo „velike“ nacionalne organizacije, je treba aktivno vključevati mreže mladinskih organizacij, ki delujejo na lokalni ravni. V tem smislu je koristna neposredna udeležba občin, ki so na svojih ozemljih razvile modele za načrtovanje in vodenje politik, ki zadevajo mlade, in ki vključujejo modele posvetovanja in usklajevanja.

7.8 Odbor **upa**, da Komisija pri izvajanju napovedanih pobud (kampanja *Za raznolikost. Proti diskriminaciji*; evropska pobuda za pospeševanje zdravja otrok in mladine ter javna razprava o športu, s ciljem, da bi okrepili vzgojne in družbene vrednote športa za mlade) ne podcenjuje temeljne vloge lokalnih in regionalnih ozemeljskih skupnosti, ki jo te lahko igrajo pri doseganju, informiranju, ozaveščanju, motiviranju in aktiviranju skupin in posameznikov.

7.9 Odbor **izraža zadovoljstvo**, da je velik del odgovornosti za politiko mladih v rokah evropskih občin in regij. Zato je odločilnega pomena, da so lokalne in regionalne oblasti vključene v odgovornost za izobraževanje, zaposlovanje in prosti čas mladih.

8. Programi za podporo politik, ki zadevajo mlade

8.1 Komisija in institucije Skupnosti lahko igrajo pomembno vlogo pri ustvarjanju okvirnih pogojev in instrumentov, ki državam članicam omogočajo, da primerno uresničujejo svoja pooblastila. Večdimenzionalnost, presečni značaj in multikavzalnost mladinske problematike terjajo na različnih institucionalnih ravneh — v skladu z različnimi pristojnostmi in pooblastili — temeljito poznavanje pojavov in procesov.

8.2 Odbor zato **priporoča** pobude za razvoj sistema usklajevanja opazovalcev položaja mladih. Na podlagi izkušenj z obravnavo podobnih večdimenzionalnih tematik s presečnim značajem naj bi

— preprečevali množenje informacijskih sistemov in platform;

— že na evropski ravni dopolnjevali in medsebojno povezovali evropske baze podatkov, s čimer bi omogočili obdelavo in povezovanje podatkov v zvezi z mladino;

— v enotni evropski mreži valorizirali in dopolnjevali najboljše, v vsej Evropi zbrane in od lokalnih ter regionalnih ozemeljskih skupnosti podprte izkušnje opazovalcev položaja mladih;

— pospeševali specializacijo lokalnih opazovalcev in zmanjševali tveganje podvajanj in razprševanj.

8.3 Odbor **priporoča** pospeševanje evropske kulture politik, ki zadevajo mlade, s pomočjo posebnih programov in akcij ozaveščanja, širjenja in izmenjave zglednih postopkov, ter z nadaljnjim usposabljanjem lokalnih akterjev politik, ki zadevajo mlade. Tako se ustvarja evropski prostor, v katerem lahko tisti, ki odločajo, izmenjujejo mnenja o izvajanju politik, ki zadevajo mlade. Odbor ponuja Komisiji še posebej svoje sodelovanje pri začetku informacijske kampanje za *Evropski pakt za mlade*.

8.4 Za učinkovitost politik, ki zadevajo mlade, je zelo pomembno, da se sprožijo procesi ocenjevanja učinkov in rezultatov teh politik. Spricho dejstva, da trajnih in splošno priznanih modelov mladinske politike ni, takšno ovrednotenje omogoča krepitev izkušenj, ponuja učne primere in ustvarja razumljive ter ponovljive vzorce. Predvsem lokalne in regionalne ozemeljske skupnosti je treba pozvati, da sodelujejo v procesih ocenjevanja.

8.5 Pri razvoju, organizaciji in uresničevanju vsakega posameznega programa ali akcije je treba uveljavljati pomen sposobnosti vodenja regij in lokalnih ozemeljskih skupnosti v okviru politik, ki zadevajo mlade, ter vertikalno subsidiarnost dopolnjevati s horizontalno subsidiarnostjo, ki je še posebej pomembna na lokalni ravni. Zato je pri uresničevanju vsakega programa ali akcije na področju politike, ki zadevajo mlade, treba pospeševati učinkovite, uravnotežene in reprezentativne izkušnje s partnerstvi.

8.6 Odbor **poudarja** potrebo po vključitvi mladinske razsežnosti v politike EU. Tudi za ukrepe na področju kulture, na katerem so že prej delno priznali dodatno vrednost vključevanja mladine, je treba predvideti ustrezna sredstva in možnosti za pobude, ki jih izvajajo mladi in so namenjene mladim. Poleg tega je — tudi zaradi nevarnosti socialne izključenosti mladine — treba opozoriti na pomen socialne enakosti in enakih možnosti generacij.

8.7 Odbor **zahteva**, da se prizna osrednji pomen ozemeljskih skupnosti za izvajanje in vrednotenje programov *Mladina* in *Evropska civilna služba*. To priporočilo velja tudi za program *Mladina v akciji* (2007-2013). Le tako je mogoče projekte ukoreniniti na kraju samem in zagotoviti njihov domet ter dejansko vključenost v lokalno politiko.

8.8 Odbor **meni**, da bi morali ukrepi mladinske politike poleg točk, navedenih v Evropskem paktu za mlade, obsegati tudi vprašanja, ki — četudi le posredno — prispevajo k doseganju ciljev, opredeljenih v paktu. Posebej je treba zaradi njihovega pomena opozoriti na stanovanjsko gradnjo (ki šteje k ukrepom na področju dela, mobilnosti ter združljivosti poklicnega in družinskega življenja), na analogne sektorje podpore družinam in na ukrepe za olajšanje dostopa do posojil. Države članice je zato treba pozvati, naj si bolj prizadevajo za izvajanje učinkovitih reform na teh področjih.

8.9 Odbor Komisijo poleg tega **poziva**, naj podpre sprejetje ukrepov z naslednjimi cilji v reformne agende posameznih držav v okviru lizbonske strategije:

- krepiti akcije za boj proti vse večjemu socialnemu izključevanju mladih, še posebej na vseh ravneh s pospeševanjem razvoja pobud, namenjenih izboljševanju dostopa *vseh mladih do vseh* (socialnih, političnih in državljanskih) pravic in njihovega uresničevanja;
- spodbujati politike na področju mladih v nacionalnih reformnih programih in dati prednost njihovem izvajanju;
- podpirati nadarjeno mladino iz finančno zapostavljenih razmer, da dosega najvišje stopnje izobrazbe in preprečvati, da prekinja šolanje;
- mladim zagotoviti primerne socialne ukrepe, glede na trg dela;
- pospeševati mladinsko umetnost in ustvarjalnost s podpiranjem poklicne samostojnosti mladih na teh področjih;
- ustvariti posebne oblike podpore za udeležbo vseh mladih in posebej mladih z nizkimi dohodki, mladih brezposelnih, mladih invalidov, mladih žensk in mladih priseljencev;

- podpirati mlade, ki živijo na podeželskih in zapostavljenih območjih, pri kulturnem, socialnem in poklicnem vključevanju;
- pospeševanje prostovoljno dejavnost mladih.

9. Finančna sredstva

9.1 Odbor **ugotavlja**, da so — upoštevajoč kompleksnost problemov, s katerimi se je treba soočiti — navedbe Komisije preveč nejasne glede finančnih virov, potrebnih za izvajanje ukrepov, ki zadevajo mlade.

9.2 Zato **priporoča**, da se v fazah, ki sledijo pripravi direktiv EU, pravočasno odobrijo sredstva iz evropskih skladov, ker takšni ambiciozni projekti, ki zadevajo mladino in ki so nedvomno potrebni, terjajo finančne vire, ki jih države članice same ne morejo zagotavljati. Na koncu poziva Komisijo, naj poveča sredstva, namenjena za politike Skupnosti, ki zadevajo mlade.

9.3 Odbor nadalje **priporoča**, da se ukrepi za poenostavitev uprave, s katerimi se dostop do programov ne poenostavlja samo za lokalne in regionalne ozemeljske skupnosti, temveč tudi za mlade in njihove organizacije, nadaljujejo in dograjujejo. Tako je mogoče tudi zmanjšati stroške, poenostaviti procese in skrajšati čas uresničevanja.

9.4 Odbor **upa**, da bodo v sporočilu Komisije predvidene točke podprte z ustrezno opredeljenimi in s primernimi sredstvi pokritimi programi. Poleg posebnih programov (Mladina in Evropski prostovoljci) bi lahko predvideli tudi, da se v vsakem programu EU del sredstev nameni posebnim ukrepom na mladinskem področju.

V Bruslju, 16. februarja 2006

Predsednik
Odbora regij
Michel DELEBARRE